

СТРАТЕГІЯ РЕАНІМАЦІЙНОГО ПАКЕТУ РЕФОРМ

на 2018 – 2019 роки

ХТО МИ Є

Реанімаційний Пакет Реформ (далі РПР) – найбільша за роки незалежності України коаліція громадських організацій і експертів, які об'єдналися з метою вироблення консолідованої позиції експертної спільноти щодо необхідних для країни реформ та належного їх впровадження.

Реанімаційний Пакет Реформ був започаткований у лютому 2014 року під час Революції Гідності як коаліція громадських активістів, експертів, журналістів та науковців і став ключовим драйвером реформ в країні. Експерти РПР розробили та у березні 2014 року презентували першу Дорожню карту реформ для Парламенту VIII скликання. В жовтні 2014-го лідери політичних сил підписали меморандум про співпрацю з РПР.

У жовтні 2016-го року РПР презентував Дорожню карту реформ на 2016-2017 роки, як план дій для Верховної Ради, Кабінету Міністрів та інших органів влади для впровадження змін у 23-х сферах.

РПР зараз функціонує як координаційний центр для 83 провідних громадських організацій України та 22 експертних груп, які розробляють, просувають і контролюють реалізацію реформ. За чотири роки з моменту створення, спільні дії учасників коаліції сприяли ухваленню 125 прогресивних законів у сфері боротьби з корупцією, державного управління, судової, виборчої, економічних та інших ключових напрямках реформ.

Важливим показником інституційної спроможності коаліції є напрацювання ключових правил та політик співпраці, яких дотримуються всі учасники. З метою координації ефективної співпраці громадських організацій була розроблена **Хартія РПР** – правила, які регулюють діяльність самої платформи, а також внутрішні відносини та управління між учасниками коаліції. Відповідно до Хартії в коаліції діє трирівнева структура врядування, де вищим органом є Збори ГО-учасниць, в яких беруть участь представники всіх 83-х організацій-учасниць коаліції. Щороку Збори обирають орган стратегічного управління - Раду РПР, яка складається з 12-ти авторитетних особистостей. Виконавчий орган управління - Секретаріат РПР, який працює за напрямками: *адвокація, комунікація, міжнародні зв'язки та регіональна співпраця*.

Стратегія РПР оновлюється кожні 2 роки з огляду на стан імплементації реформ та виклики середовища.

НАША МІСІЯ

Підтримка та просування реформ з метою розбудови незалежної, демократичної, правової, сильної та авторитетної української держави із заможним суспільством і рівними можливостями кожної особи на розвиток і самореалізацію, а також сприяння консолідації українського громадянського суспільства.

НАШІ ЦІННОСТІ

Професійність
Відповідальність
Націленість на результат
Повага до прав людини
Патріотизм
Толерантність
Політична незаангажованість та неафілійованість з бізнесом

ОПИС СЕРЕДОВИЩА

ВНУТРІШНІ ЧИННИКИ

Україна продовжує рухатись у напрямку європейської інтеграції та реалізації внутрішніх реформ. Розпочато системні трансформації у багатьох сферах життя країни, які вимагають подальшого просування. Найбільш помітними досягненнями України у 2017р. були скасування візового режиму з ЄС, запуск процесів децентралізації, суспільного мовлення, початок реформ у сферах охорони здоров'я, освіти та пенсійної системи, незначне зростання економіки другий рік поспіль. Початок імплементації Угоди про асоціацію з ЄС призвів до помітного зростання українського експорту.

Громадянське суспільство продовжує нарощувати спроможності та впливати на порядок денний і прийняття державних рішень через активну участь у відбіркових комісіях, громадських та наглядових радах, робочих групах при парламентських комітетах, інших експертних форматах співпраці з владою. Завдяки такій співпраці, тиску громадянського суспільства та міжнародних партнерів відбуваються поступові зміни, що позитивно відображаються на позиціях України в міжнародних рейтингах. Разом з тим, позиції України у цих рейтингах залишаються низькими. У рейтингу Doing Business 2018 Україна піднялася на 4 позиції і займає 76-те місце. За рівнем забезпечення верховенства права Україна хоча і піднялася у рейтингу порівняно з 2016 роком, але займає лише 77 місце з 113 досліджених країн. Відповідно до індексу сприйняття корупції (дослідження Transparency International), Україна все ще займає низьку позицію 131-ої країни з 176 досліджених.

Помітною була тенденція до сповільнення темпу реформ і загального зниження реформаторського потенціалу, викликана передусім недостатньою ефективністю дій влади та браком політичної волі для реалізації реформ. Про неготовність терпіти подальше зниження рівня власного життя заради кінцевого успіху реформ на сьогодні заявляють вже 67% опитаних (дослідження Фонду «Демократичні ініціативи» ім. Ілька Кучеріва). Розчарування суспільства

в діях влади, відсутність їх ефективної комунікації з суспільством призвели до подальшого падіння довіри до ключових державних інститутів і політичних сил.

З наближенням передвиборчого періоду суспільство стає вразливим до популістичних лозунгів та ідей. Влада чинить тиск на антикорупційні організації та окремих активістів - як шляхом публічної дискредитації, так і фізичного впливу. Одним із проявів такого тиску є запровадження обов'язкового електронного декларування доходів для антикорупційних активістів та працівників антикорупційних організацій.

тями кожної особи на розвиток і самореалізацію, а також сприяння консолідації українського громадянського суспільства.

МІЖНАРОДНЕ СЕРЕДОВИЩЕ

Відсутність очевидного прогресу в боротьбі проти корупції стали причинами охолодження відносин України із зарубіжними партнерами та донорами (зокрема, ЄС і МВФ). Україна також зіткнулася з ускладненнями у відносинах з сусідніми країнами, які традиційно вважалися дружніми (з Польщею та Угорщиною). Одним із найбільш впливових негативних зовнішніх факторів залишається гібридна війна з Росією на Сході України.

У світлі процесів глобальних геополітичних трансформацій, поглиблення кризи в ЄС та його ключових країнах, а також незадовільних темпів реалізації Україною пріоритетних реформ, інтерес до “українського питання” є значно нижчим порівняно з 2014 р. Разом з тим, у 2017 р. було ухвалено ряд ключових рішень міжнародної спільноти, які свідчать про подальшу підтримку України - резолюція Генеральної Асамблеї ООН про ситуацію з правами людини у Криму, рішення ЄС про подовження режиму санкцій проти Росії, рішення Адміністрації США про надання Україні (на безоплатній основі) летальної оборонної зброї. У 2017 році набула чинності Угода про зону вільної торгівлі між Канадою та Україною. У березні 2018 року НАТО офіційно визнав прагнення України до набуття членства і включив державу до переліку “країн-аспірантів”.

Міжнародні партнери продовжують реалізовувати в Україні широке коло проектів, в тому числі спрямованих на інституційну підтримку громадянського суспільства, а дипломатичний корпус активно залучений до процесу просування реформ. Рівень довіри українського суспільства до західних партнерів залишається досить високим. Зокрема, згідно дослідження, проведеного Фондом “Демократичні ініціативи” ім. Ілька Кучеріва спільно з соціологічною службою Центру Разумкова, однією з двох інстанцій, яким українці готові довірити боротьбу з корупцією, є експерти західних країн (41%).

У 2017 році Україна вперше за шість років вийшла на світовий ринок капіталу, що свідчить про довіру інвесторів до України, проте знижує потребу уряду у міжнародній макрофінансовій допомозі. Разом з тим, в середньостроковій перспективі макрофінансова допомога залишатиметься необхідною для підтримання економічної стабільності України, а отже умови її надання, пов'язані з конкретними реформаторськими кроками, залишаються серед дієвих інструментів впливу.

ВІЗІЯ УКРАЇНИ:

- Громадяни знають та можуть реалізувати свої права
- Громадяни активно впливають на управління державними та місцевими справами за допомогою сучасних механізмів участі
- Прозорі, відкриті, підзвітні та ефективні влада і партії
- Створено умови для рівного доступу до політики
- Відповідальні медіа та неурядові організації
- Добросовісна економічна конкуренція
- Забезпечено справедливе правосуддя
- Популізм все менше сприймається та підтримується суспільством
- Українське суспільство консолідоване та згуртоване

СТРАТЕГІЧНІ ЗАВДАННЯ:

- 1)** Формування і просування громадського порядку денного реформ, зокрема шляхом підтримки діалогу з органами влади, сприяння позитивному сприйняттю та підвищенню рівня суспільної підтримки реформ в Україні та серед міжнародних партнерів.
- 2)** Сприяння громадським організаціям-учасницям РПР у адвокації та комунікації реформ (включаючи міжнародну адвокацію та комунікацію).
- 3)** Формування майданчику для експертних обговорень із залученням всіх зацікавлених сторін та координації зусиль в процесі вироблення рішень у сфері державної політики.
- 4)** Сприяння консолідації громадськості, розвитку демократії участі, в тому числі і на місцях (включаючи формування та розвиток регіональних коаліцій), громадянська освіта та залучення громадян до процесу реформ.
- 5)** Формування сприятливого середовища для громадських об'єднань та захисту громадських організацій-учасниць РПР (включаючи ГО-учасниць регіональних коаліцій та громадських активістів).
- 6)** Формування міжрегіональної єдності українського простору в межах суверенної території України.